

Sygn. akt I KO 112/22

POSTANOWIENIE

Dnia 17 stycznia 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Stępka

po rozpoznaniu w dniu 17 stycznia 2023 r. na posiedzeniu bez udziału stron
w sprawie W. P.

wniosku Sądu Rejonowego w Obornikach z dnia 30 listopada 2022 r.,
o przekazanie sprawy innemu sądowi równorzędnemu,
na podstawie art. 37 k.p.k.

postanowił

**przekazać sprawę do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w
Pile.**

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 30 listopada 2022 r., sygn. akt II K 33/22, Sąd Rejonowy w Obornikach wystąpił do Sądu Najwyższego o przekazanie niniejszej sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu podnosząc, że przemawia za tym wzgląd na dobro wymiaru sprawiedliwości.

Na uzasadnienie wniosku podniesiono, że oskarżony W. P. pełnił funkcję Naczelnika Wydziału Geodezji i Nieruchomości oraz Geodety Powiatowego, sprawa toczy się przed tutejszym Sądem już 4 lata, albowiem wskutek wydawanych decyzji trzykrotnie była przekazywana celem jej rozpoznania i w ostateczności żaden sędzia orzekający na co dzień w II Wydziale Karnym tego Sądu nie może jej prowadzić. W. P. jest znany osobiście wszystkim sędziom orzekającym w wydziałach Sądu z racji wykonywanych obowiązków zawodowych. W ocenie Sądu Rejonowego, w tej sytuacji zasadne jest przekazanie sprawy innemu sądowi równorzędnemu z uwagi na dobro wymiaru sprawiedliwości.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek Sądu Rejonowego w Obornikach zasługuje na uwzględnienie.

W zaistniałej sytuacji, rozpoznanie przedmiotowej sprawy przez Sąd miejscowo właściwy, mogłoby nie tylko w odbiorze społecznym, ale także u strony postępowania, wywołać przekonanie o nieobiektywnym działaniu tego organu. W kategoriach dobra wymiaru sprawiedliwości, jako warunku przekazania sprawy w trybie art. 37 k.p.k., mieści się również potrzeba kształtowania w opinii społecznej przekonania o obiektywizmie sądów i bezstronności w rozpoznaniu każdej sprawy.

W realiach niniejszej sprawy niewątpliwie występują podstawy do zastosowania powyższej regulacji tak dla zapewnienia optymalnych warunków orzekania, jak i dla wykluczenia potencjalnych spekulacji, że to pozamerytoryczne okoliczności mogłyby wyrzucić wpływ na treść rozstrzygnięcia o zasadności bądź niezasadności oskarżenia. Merytoryczne rozpoznanie tej sprawy przez wnioskujący Sąd Rejonowy w sytuacji, gdy sprawa dotyczy Naczelnika Wydziału Geodezji i Nieruchomości oraz Geodety Powiatowego dobrze znanego sędziom, chociażby z racji kontaktów służbowych, może w opinii społecznej wzbudzić wprawdzie bez wątpienia mylne, ale ze wszech miar realne przekonanie, o rozpoznaniu sprawy w sposób nieobiektywny. Podkreślić wypada, iż znajomość zawodowa sędziów z przedstawicielami innych zawodów, nie tylko prawniczych, ale też wykonujących czynności w postępowaniach sądowych, związanych chociażby ze sprawami wieczystoksięgowymi, wykonującymi swe obowiązki na obszarze właściwości miejscowej sądu (np. z notariuszami, czy jak w niniejszym przypadku geodetą), może przemawiać za uznaniem, że dobro wymiaru sprawiedliwości uzasadnia przekazanie sprawy w trybie art. 37 k.p.k. innemu sądowi równorzędnemu. Występujące uwarunkowania „personalno-zawodowe” mogą wywołać (racjonalne z uwagi na ich charakter) społeczne przekonanie o niezdolności tego sądu do rozpoznania sprawy w sposób obiektywny. Zaistniała sytuacja obliguje do sięgnięcia po wyjątkową instytucję, o jakiej mowa w art. 37 k.p.k., skoro postępowanie powinno toczyć się w warunkach, w których prawidłowość orzekania nie będzie wzbudzała, także w społecznym odczuciu, wątpliwości i zastrzeżeń, co do bezstronności procedowania i rozstrzygania w danej sprawie (*por. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 8 kwietnia 2010 r., IV KO 36/10,*

OSNwSK 2010, Nr 1, poz. 715; z dnia 7 października 2004 r., V KO 58/04, LEX nr 186473).

Konsekwencją tego stanowiska było przekazanie sprawy do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Pile.